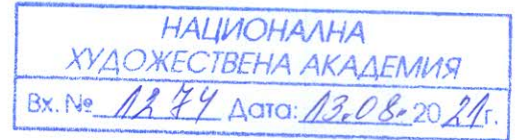

Становище

ОТ

проф. д-р Борис Кирилов Сергинов

за дисертационен труд за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ в област на висше образование

8. Изкуства, професионално направление

8.2. Изобразително изкуство.

НАЦИОНАЛНА ХУДОЖЕСТВЕНА АКАДЕМИЯ, гр.София

На Любомил Николчев Драганов

и документите представени за присъждане на научна и образователна степен "ДОКТОР" както и научен труд на тема:
„Монументалистът Димо Заимов“

1. Актуалност и значимост на научния труд представен за присъждане на научна степен „Доктор“.

Тема на предложението за становище научен труд и приложенията към него е „Монументалистът Димо Заимов“. Този текст проследява процесите на формиране на творческите виждания на художника, анализира и типологизира влиянието на художествено творческата продукция на Димо Заимов върху визуалния език на художника с оглед на извеждането на типология, като селектира и подрежда произведенията на Заимов по групи. Групите от творби на художника са представени вече селектирани в хода на изследването. Както самият Любомил Николчев Драганов пише: „ (...) подреждам

произведенията по групи в хода на изследването, за да могат да бъдат изведени ясно контактните пунктове: стилистика и поръчка, творба и архитектура, творба и зрител, които са основополагащи при класифициране на монументалните произведения....” Изследването върху творчеството на Драганов е затворено както следва в рамките на контекста и процесите в българското изобразително изкуство в следната периодика: 60-те години – 1989 година и 1989 година – 2016 година.

Обхващайки посочения исторически период, трудът отразява различни фундаментални тенденции, основни естетически концепции и представя интересни и подходящи примери свързани с творчеството на Димо Заимов. Научните и изкуствоведски търсения на Любомил Драганов са инспирирани и от детайлното разглеждане на творческата биография на Димо Заимов и му дават основа, върху която да дефинира етапите и посоките на развитие на творческата работа на художника, както и да типологизира произведенията на Заимов. Този научен и изследователски подход спомага за конкретното изследване на художествената еволюция на стенописите и монументалното творчество на Димо Заимов. Основната гледна точка тук е на изследователят-ученият и творецът, осъществяващ представяне – демонстрация на еволюцията на стенописното изкуство в контекста на съответната епохата съотнесено към обществено икономическите промени, на техническото и творческо развитие на стенописците от този период, на общите процеси в еволюцията на социалния и културен живот в

България от това време и влиянието им върху формирането на изобразителните практики на Димо Заимов.

Представеният за становище текст ясно очертава общата картина на творческите търсения на Димо Заимов, като откроява интересите му към различни интердисциплинарни и експериментални за времето си теми и техники.

Любомил Драганов въз основа на очертания творчески подход и творчеството на художника, блестящо представя неговите естетически и стилови търсения, прояви, резултати и постижения. В работата на Драганов доминира теоретичното и изследователско начало, а не сухото начало на бюрократа, погледът и преценката на практика и твореца на съвременно изкуство и изкуство от близкото минало, стремящ се към обогатяване на възгледа за стенопис с различни термини и задълбочаване в спектъра възможности на монументалните изразни средства и теми в творчеството на Димо Заимов. Това е похвален принос на представения за становище труд. Както самият Драганов пише: „При типологизирането на художествената продукция използвам като опорна точка конкретните характеристики на самите художествени произведения и начина, по който те осъществяват контакт с архитектурната среда. Целта ми е да изведе типология на монументалните произведения на Димо Заимов – принципни заключения относно стилово облик, технологична специфика, вътрешно пространство и контакт творба-среда. Предвид логиката на поставената

